

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 12Co/59/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4116206963
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4116206963.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Zmekovej a sudkýň JUDr. Renáty Pátrovičovej a JUDr. Denisy Šaligovej v spore žalobcu: JUDr. Jaroslav Veis INVEST-SLOVAKIA, s miestom podnikania Štefánikova 22, 949 01 Nitra, IČO: 33 649 286, proti žalovanému: REVOS, s.r.o., so sídlom Rastislavova 12, 949 01 Nitra, IČO: 31 426 115, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. LUKÁČOVÁ & partners, s.r.o., so sídlom Mostná 72, 949 01 Nitra, o vylúčenie veci z exekúcie, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra č. k. 14C/135/2016-65 zo dňa 13.03.2017 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vylúčenia nehnuteľných vecí z exekúcie, ktorých výlučným vlastníkom je JUDr. Jaroslav Veis, nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, F.. Ide o nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat. úz. Nitra a sú zapísané na LV č. XXXX ako parc. č. XXXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 287 m², stavba polyfunkčný dom súp. č. XXXX na parc. č. XXXX/X - nebytový priestor 2. p., priestor č. XX-X, podiel priestoru na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a spoluvlastnícky podiel k pozemku XXXXX/XXXXX. Žaloba tvrdil, že exekučný titul, ktorým je rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 27Cb/38/2011-4 zo dňa 29.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre č. k. 15Cob/141/2012-104 zo dňa 25.07.2012 sa týkal žalovaného JUDr. Jaroslav Veis - podnikateľ podnikajúci pod obchodným menom INVEST SLOVAKIA, IČO: 33 649 286. Oba rozsudky označujú povinného pod uvedeným IČO: 33 649 286, a teda ho neoznačujú podľa rodného čísla 590416/7280. Súdny exekútor vydal dňa 05.04.2013 exekučný príkaz na povinného: JUDr. Jaroslav Veis INVEST SLOVAKIA IČO: 33 649 286, ku ktorému pripísal rodné číslo fyzickej osoby. Súdny exekútor sa snaží uspokojiť pohľadávku oprávneného z majetku, ktorý patrí fyzickej osobe JUDr. Jaroslav Veis, avšak tento majetok nie je a ani nebol totožný s majetkom osoby JUDr. Jaroslav Veis INVEST SLOVAKIA, IČO: 33 649 286.

2. Po vykonaní dokazovania súd urobil záver, že žaloba žalobcu je nedôvodná. Uviedol, že žalobca odvodzoval svoj nárok od skutočnosti, že predmetné nehnuteľnosti sú v jeho výlučnom vlastníctve ako fyzickej osoby, pričom rozsudok Okresného súdu Nitra č. k. 27Cb/38/2011-4 zo dňa 29.11.2011 ako exekučný titul sa týkal žalovaného JUDr. Jaroslav Veis - podnikateľ podnikajúci pod obchodným menom INVEST SLOVAKIA, IČO: 33 649 286. Súdny exekútor JUDr. Miroslav Šupa dňa 19.01.2016 vydal dražobnú vyhlášku, ktorou vyhlásil verejnú dražbu nehnuteľností zapísaných na LV č. 6482 kat. úz. Nitra vo výlučnom vlastníctve JUDr. Jaroslava Veisa, pričom termín dražby bol určený na deň 14.03.2016. Nebolo sporné, že žalobca bol rozsudkom č. k. 27Cb/38/2011-4 zo dňa 29.11.2011 zaviazaný na zaplatenie dlžnej sumy ako fyzická osoba podnikateľ. Tiež nie je sporné, že predmetné nehnuteľnosti sú

vo výlučnom vlastníctve JUDr. Jaroslava Veisa, nar. 16.04.1959, ako fyzickej osoby. Nebola však splnená jedna zo základných podmienok na vylúčenie veci z exekúcie v zmysle § 55 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého právo na vec, ktoré nepripúšťa exekúciu, môže tretia osoba uplatniť voči oprávnenému na súde návrhom na vylúčenie veci z exekúcie. V danom prípade žalobu nepodala tretia osoba, ale sám povinný, voči ktorému sa vedie exekučné konanie, ako to vyplýva aj z pripojeného exekučného spisu EX 81/2013.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že spor o vylúčenie veci z exekúcie sa začne vtedy, ak exekútor zahrnul do súpisu vec, ktorá vlastnícky patrí inej osobe než povinnému. Na vylučovaciu žalobu je aktívne procesne legitimovaná iba tretia osoba a pasívna legitimácia prislúcha oprávnenému. Žaloba o vylúčenie veci z exekúcie by bola dôvodná iba vtedy, ak by ju uplatnila tretia osoba, ktorá by preukázala, že napr. exekútor do súpisu vecí zaradil vec, ktorá vlastnícky patrí tretej osobe. Žalobca však preukázal iba to, že nehnuteľnosť, o ktorej vylúčenie žiada, patrí vlastnícky jemu ako fyzickej osobe. V danom prípade je exekúcia dôvodne vedená aj na jeho osobný majetok ako fyzickej osoby, keďže povinným v exekučnom konaní je živnostník. Živnostník je osoba, ktorá podľa živnostenského zákona vykonáva svoju činnosť na vlastnú zodpovednosť a ručí za ňu celým svojím majetkom. Podnikatelia - fyzické osoby - často rozlišujú svoj osobný a firemný majetok. Majetok fyzickej osoby však treba ponímať ako jeden celok, keďže fyzická osoba zodpovedá za dlhy aj svojím osobným majetkom, čiže aj svojím rodinným domom alebo bytom. Výškou dlhu v exekučnom konaní sa bude zaoberať exekučný súd, ktorý sa vysporiada s námietkami žalobcu ako povinného. S ohľadom na to súd žalobu ako nedôvodnú zamietol a toto rozhodnutie oprel o ustanovenie § 55 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“). O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalovanému priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zopakoval skutočnosti uvádzané v žalobe a v odôvodnení rozsudku. Uviedol, že súdny exekútor zahrnul do súpisu veci, ktoré nie sú v jeho vlastníctve. Ide o zariadenie a príslušenstvo nehnuteľností, ktoré patria jeho matke Lýdii Veisovej. Úhradou sumy 10.000 eur dňa 16.03.2016 na účet súdneho exekútora zaniklo oprávnenému právo na vykonanie dražby nehnuteľností z dôvodu uspokojenia pohľadávky. Podľa § 61 ods. 2 písm. b) Exekučného poriadku je exekútor viazaný návrhom na vykonanie exekúcie a nemôže ju vykonať vo väčšom rozsahu než navrhuje oprávnený. Nemožno tiež vykonať exekúciu predajom nehnuteľností, ak ide o vymoženie peňažnej pohľadávky, ktorá bez príslušenstva ku dňu návrhu na vykonanie exekúcie neprevyšuje sumu 2.000 eur. Namietal, že sa súd neoboznámil s uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 15Cob/182/2015-82, ktorým bolo zrušené uznesenie Okresného súdu Nitra zo dňa 02.10.2015. Z tohto uznesenia vyplýva, že súd prvej inštancie „odňal odporcovi konať pred súdom, keď rozhodol o jeho návrhu na obnovu konania bez nariadenia pojednávania“. Ako dôkaz označil uznesenie Krajského súdu Nitra z 28.06.2016, ktoré k odvolaniu nedoložil.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu sa v plnom rozsahu stotožnil s napadnutým rozsudkom. Podľa neho argument žalobcu o tom, že exekučným titulom bol zaviazaný na plnenie INVEST SLOVAKIA JUDr. Jaroslav Veis podnikateľ a nie JUDr. Jaroslav Veis fyzická osoba, považuje za účelový, sledujúci jediný cieľ, ktorým je oddialenie dražby. Žalobca, ktorý má právnické vzdelanie, si musí byť vedomý skutočnosti, že fyzická osoba podnikateľ ručí pri výkone podnikateľskej činnosti celým svojím majetkom, čo v rozhodnutí potvrdil aj súd.

6. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, účinného od 1. júla 2016, ďalej len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 CSP) ako aj skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku (§ 385 ods. 1, § 378 ods. 1, § 177 ods. 2 písm. c/, § 219 ods. 3 CSP) a po prejednaní veci urobil záver, že odvolanie nie je opodstatnené. Preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil. Vo veci postupoval v súlade s ustanovením § 470 ods. 1, 2 prvej vety CSP, podľa ktorého ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti, a právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Zároveň aplikoval ustanovenie § 387 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť

len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd sa stotožnil s výrokom rozhodnutia súdu prvej inštancie ako aj s jeho odôvodnením, pretože na podklade skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov urobil správny právny záver o tom, že žalobca ako povinná osoba nie je aktívne legitimovaným subjektom na podanie žaloby o vylúčenie vecí z exekúcie. Žalobu môže podať len tretia osoba voči oprávnenému, a to v prípade, že súdny exekútor zahrnul do súpisu vec, ktorá patrí tretej osobe a ktorá nie je vo vlastníctve povinného. V danom prípade exekučný titul smeruje voči povinnému, ktorý podniká ako fyzická osoba na základe živnostenského listu a ktorý teda ručí za svoje záväzky celým svojím majetkom. K námietkam žalobcu uvedeným v podanom v odvolaní odvolací súd udáva, že pokiaľ súdny exekútor zahrnul do súpisu vecí („zariadenie a príslušenstvo nehnuteľností“), ktoré patria matke povinného, on nebol aktívne legitimovaný na podanie žaloby. Vylúčenie spomínaných vecí z exekúcie patriacich tretej osobe (matke žalobcu) však ani nebolo predmetom tohto konania a žalobca sa vylúčenia takýchto vecí z exekúcie vôbec nedomáhal. Rovnako úhrada sumy 10.000 eur a zánik pohľadávky žalobcu ako povinného v exekučnom konaní nie je predmetom tohto konania. Touto skutočnosťou ako aj spôsobom vykonania exekúcie, na ktoré žalobca upozornil v odvolaní, sa môže zaoberať len súd v rámci exekučného konania. Uznesenie Krajského súdu v Nitra č. k. 15Cob/182/2015-82, na ktoré sa žalobca odvoláva, nemá vplyv na rozhodnutie danej veci, pretože predmetom tohto konania je vylúčenie vecí z exekúcie, ktoré s obnovou konania nijako nesúvisí. Žalobca navyše vo svojom odvolaní uvádzal skutočnosti, ktoré mohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (tzv. novoty), čo je podľa § 366 písm. d) CSP neprípustné. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, odvolací súd posúdil odvolanie žalobcu ako nedôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. V odvolacom konaní bol úspešný žalovaný, preto odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol v zmysle § 396 ods. 1, § 255 a § 262 ods. 1 CSP tak, že sa mu priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov, vynaložených v tomto štádiu konania. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

9. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu možno podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419, § 420, § 421 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).